



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3211/2019
Рев2 3225/2019
25.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради исплате и накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 428/18 од 06.03.2018. године и Гж1 3019/18 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 428/18 од 06.03.2018. године и Гж1 3019/18 од 04.04.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 428/18 од 06.03.2018. године и Гж1 3019/18 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 3/2017 од 27.09.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име додатка на плату по основу ноћног рада за период од фебруара 2014. године до септембра 2014. године месечне новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачан износ као у овом ставу изреке; на име додатка на плату по основу ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од фебруара 2014. године до децембра 2016. године месечне

новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачан износ као у овом ставу изреке; на име додатка на плату за прековремени рад за време рада на ванредном и посебно обезбеђењу за период од фебруара 2014. до децембра 2016. године месечне новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачан износ као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 60.084,40 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 428/18 од 06.03.2018. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 3/2017 од 27.09.2017. године у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име додатка за плату за прековремени рад за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од фебруара 2014. године до децембра 2016. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом другим изреке укинута је пресуда Основног суда у Краљеву П1 3/2017 од 27.09.2017. године у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име додатка на плату по основу ноћног рада за период од фебруара 2014. године до септембра 2014. године и на име додатка на плату по основу ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од фебруара 2014. године до децембра 2016. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе наведене овим ставом изреке и у ставу два изреке, и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 528/2018 од 08.05.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име додатка на плату за време ноћног рада и то по основу евидентираних часова ноћног рада за период од фебруара 2014. године до септембра 2014. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом и по основу неевидентираних часова ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од фебруара 2014. године до децембра 2016. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 67.584,40 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3019/18 од 04.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 528/2018 од 08.05.2018. године.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизије због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнаде штете у висини додатка на плату тужиоца за прековремени и ноћни рад на ванредном и посебном обезбеђењу. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије тужене нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћеног додатка на плату поднета је 31.12.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажних пресуда очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије тужене недозвољене у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић